

[Undervisningsministeren.]

ven af 1946 optagne bestemmelse om, at statens samlede udgift til ydelse af tilskud til friskolerne ikke må overstige ialt 3 500 000 kr., ophævet. Denne bestemmelse blev i sin tid optaget i loven til beroligelse for dem, der mente, at lovens tilskudsregler var så gunstige, at man måtte forudse, at der ville blive oprettet et betydeligt antal nye skoler, specielt måske skoler drevet for enkeltmands regning. Den ængstelse, som man i sin tid nærede i denne henseende, har imidlertid vist sig ubegrundet. Der var i 1946 237 skoler, der oppebar tilskud efter loven, i 1950 var tallet faldet til 234, uagtet der var tilkommet 16 tysksprogede privatskoler, det vil altså sige en tilbagegang for de dansksprogede friskoler på 19.

Der synes således ikke efter den i sin tid givne begrundelse at være sagligt holdepunkt for opretholdelsen af et absolut maksimum for tilskuddet. Løn- og prisudviklingen har iøvrigt gjort opretholdelsen af det dengang fastsatte maksimum ganske uholdbar, således at det har været nødvendigt både for 1950 og for 1951 at søge bevillingsmæssig udvej for en forhøjelse af maksimumsbeløbet. Loven gælder ikke for Færøerne, men der er tilvejebragt finanslovhjemmel for at yde de 2 friskoler, der findes på øerne, tilskud efter lovens principper.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale det foreliggende forslag til velvillig behandling, idet jeg næppe overfor det høje ting behøver at udbyde den betydning, som friskolen har for den samlede danske skole, og den værdi for vort samfund, der ligger i at have en lov som denne, der sikrer forældre af alle åndsretninger og anskuelser frihed til under ansvar at sørge for deres børns undervisning og opdragelse under de former og forhold, de selv træffer bestemmelse om.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring i lov om varemærker.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2623).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 108 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til Danmarks Riges Grundlov.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2623).

Der var til denne behandling stillet følgende ændringsforslag:

Af *Aksel Larsen:*

Til § 20.

I stk. 2, næstsidste linie, ændres „§ 42“ til: „§ 89“.

Ændringsforslaget samt den paragraf, hvortil det var stillet, sattes først til forhandling.

Aksel Larsen: Som ærede medlemmer vil kunne se, har jeg tilladt mig at stille et ændringsforslag til grundlovsforslagets § 20. Ændringsforslaget går ud på, at i § 20, stk. 2, næstsidste linie, ændres „§ 42“ til: „§ 89“. Det vil sige, at den folkeafstemning, som i givet fald vil være at foretage eller kan foretages, skal ske, ikke efter reglerne i § 42, men efter reglerne i § 89. § 42 er paragraffen om de, skal vi kalde dem almindelige folkeafstemninger, folkeafstemninger om love vedtaget af rigsdagen, og indeholder, som man ved, den bestemmelse, at et lovforslag er forkastet, hvis flertallet af de i afstemningen deltagende, dog mindst 30 pct. af samtlige vælgere, har stemt imod lovforslaget eller loven.

Som jeg allerede har sagt ved grundlovsforslagets anden behandling, forekommer dette os en ganske urimelig bestemmelse at bringe til anvendelse for love, der vedtages efter § 20; der kan man ikke nøjes med at have en negativ bestemmelse, men bør have en positiv bestemmelse. Det vil, som jeg har sagt ved en tidligere lejlighed, rent praktisk kunne arte sig sådan, at de partier, som måtte have flertal her i tinget og